

Arrest

nr. 309 790 van 12 juli 2024
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen op 25 maart 2022, dient op 28 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 25 oktober 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 20 juni 2023.

1.3. Op 7 september 2023 neemt de adjunct-commissaris voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, geboren en getogen in de provincie Nangarhar, Dara-e-Noor district, Qalai Shahi in het dorp Manjina. U bent Pashtoen van etnische origine en een soennitische moslim. In Afghanistan was u student. U verklaart dat uw oudste broer S.S. (...) (CG 13/15364) zich in België bevindt. U verklaart dat u Afghanistan diende te verlaten nadat uw broer J. (...) werd meegenomen door de Taliban. Uw vader was kolonel en directeur van Dayak Process. Na de machtsovername door de Taliban is hij samen met uw moeder en uw broer S.A. (...), die chauffeur was van uw vader, naar Pakistan gevlucht. Twee dagen na de machtsovername kwamen de Taliban naar jullie huis, waar zowel u als uw broer J. (...) en zijn gezin waren achtergebleven. De Taliban vroegen naar uw vader. Ze namen verscheidene documenten mee. Ze namen uw broer J. (...) mee en zeiden dat ze hem bij zich zouden houden tot uw vader zich aangaf. U probeerde uw vader te bereiken maar dit lukte niet. Uiteindelijk belde hij zelf en kon u hem vertellen wat er was gebeurd. Vervolgens regelde hij uw vertrek uit Afghanistan. U reisde via Iran en Turkije naar Griekenland en Macedonië verder over de Balkan naar Oostenrijk waar op 06/03/2022 uw vingerafdrukken werden genomen, verder via Zwitserland en Frankrijk naar België waar u op 28 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer stelt u een vrees te hebben vanwege de Taliban.

U legt volgende documenten neer (kopieën en doorgemaakte foto's van documenten): uw taskara (foto), de taskara van uw vader (foto) dd.1397 (2018), de elektronische taskara dd.2020 van uw vader (foto's), foto's van uzelf met uw vader en enkele personen, foto van uzelf als kind met uw broer S. (...), twee documenten (USAID en UNOPS) dd. 2006 en Laghman Engineering Construction dd. 2006-2007, een diploma van militaire academie dd. '59 ('80-'81), verscheidene certificaten van militaire opleidingen tussen 2009 en 2010, een document uit 1390 (2011), een badge (kopie) dd. 2012 met geldigheid tot 2015, alsook loopbaanfiches van uw vader als kolonel binnen het nationale leger vanaf 15/09/2007 en verscheidene posten tot 2018, toen hij naar het wapendepot van de Noordelijke Zone werd gestuurd, een pensioenkaart dd. 17/12/1398 (08/03/2020), verscheidene foto's van uw vader in werkcontext en foto's (prints) van uw vader in Pakistan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dd. 21/10/22 dat u depressief bent, doch hiervoor niet behandeld wordt (DVZ Vragenlijst, vraag 29). Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS werd gepeild naar uw (mentale) gezondheid (CG p.4). U stelt dat u op gezondheidsvlak klaar bent om aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen. U heeft nog steeds last van depressieve gevoelens. De centrumarts geeft u advies, doch geen medicamenteuze behandeling. U verklaart dat uw depressie te maken heeft met de machtsovername door de Taliban en de redenen van uw vertrek. Er zijn geen aanwijzingen dat u niet op zinvolle en coherente wijze kon deelnemen aan het persoonlijk onderhoud.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig Art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er ten aanzien van u een gegronde vrees voor vervolging kan worden vermoed zoals omschreven in de Conventie, zijnde een persoonlijke vrees voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging en/of het behoren tot een welbepaalde sociale groep.

U baseert uw vrees voor vervolging op het profiel van uw vader, waarvan u verklaart dat hij een kolonel in het leger was. U verklaart dat zijn laatste functie deze van directeur van Dayak was. Hij stond in voor het verzamelen en registreren van de wapens van Taliban die zich hadden overgegeven aan de overheid.

Echter, er zijn ernstige tegenstrijdigheden vast te stellen, waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen terzake ernstig wordt ondermijnd.

Zo dient te worden opgemerkt dat uw broer S.S. (...) verklaard heeft dat zijn vader een landbouwer was, die overleed ten gevolge van slagen en verwondingen door de Taliban op het moment dat de Taliban zijn broer S.J. (...) meenamen (zie gehoorverslag CG S. (...) toegevoegd aan het administratieve dossier). Het is dan ook zeer problematisch dat u verklaart dat uw vader pas bij de machtsovername in Afghanistan naar Pakistan is gevlucht, samen met uw moeder en uw broer S.A. (...), en dat twee dagen later uw broer J. (...) door de Taliban werd meegenomen omdat ze op zoek waren naar uw vader (CG p.12).

Dat J (...) werd meegenomen door de Taliban (CG p.5-6), maakt u bijgevolg niet aannemelijk, aangezien uw broer S. (...) in 2013 al verklaard had dat zijn broer werd meegenomen en verdween (zie gehoorverslag CG S. (...)). Er werd u gevraagd of J. (...) in het verleden al eens een keer werd meegenomen, maar dit kan u

zich niet herinneren (CG p.9). U zegt hierover dat u te jong was in de periode dat uw broer vertrok, ongeveer 7 of 8 jaar. In 2013 was u 10 jaar, dat is erg jong, maar er kan toch verondersteld worden dat u enige herinnering zou hebben, indien uw broer in 2013 daadwerkelijk zou zijn meegenomen. U verklaart dat J. (...) leerkracht is, gehuwd is en vijf kinderen heeft (CG p. 5-6).

Verder moet worden vastgesteld dat uw broer S. (...) in zijn verklaringen geen gewag heeft gemaakt van een broer genaamd S.A. (...) (zie verslag DVZ S. (...)), van wie u verklaart dat hij de chauffeur was van uw vader (CG p.12). Bovenstaande verklaringen ondermijnen óf uw eigen verklaringen, óf de verklaringen die uw broer in 2013 heeft gemaakt, óf u bent niet de broer van S. (...), hoewel deze wel verklaarde een broer te hebben met de naam I. (...).

U geconfronteerd met deze aanzienlijke en problematische verschillen heeft u geen afdoende verklaring (CG p. 9). U stelt dat uw broer mogelijks vergeten is om uw broer S.A. (...) te vermelden. Dit is weinig aannemelijk. Immers, noch bij de DVZ noch ten aanzien van het CGVS vermeldde hij S.A. (...) (zie verslagen toegevoegd aan het administratieve dossier). Ten aanzien van het CGVS vermeldde hij expliciet dat jullie thuis met drie jongens zijn. Hieruit volgt dat óf de aangegeven familieband niet correct is, of dat S.A. (...) geen broer is, waarbij het dan niet te begrijpen valt dat u iets dergelijks verklaart.

Bij de confrontatie met de verklaring van S. (...) over de dood van zijn vader in 2013, - dus ook uw vader gesteld dat jullie broers zijn -, knikt u met verbazing (CG p.9) en stelt u dat S. (...) met de hulp van een advocaat probeert uw vader naar hier te brengen, omdat zijn leven ook in Pakistan niet veilig is. Indien we ervan uitgaan dat S. (...) niet de waarheid heeft verteld aangaande de dood van zijn vader én de verdwijning van zijn broer J. (...), dan is het toch verbazingwekkend dat hij niets zou hebben verteld over het profiel van zijn en uw vader.

Aangaande dit profiel moet het volgende worden opgemerkt. U verklaart dat uw vader naar de universiteit is geweest en sindsdien in verschillende sectoren heeft gewerkt, - waarover u geen details weet-, maar dat zijn laatste werk bij Dayak was, waar hij directeur was. U verklaart dat dit een vredesproces was en dat uw vader instond voor het inzamelen en registreren van de wapens die de Taliban inleverden (CG p.6). U verwijst naar de foto's die u neerlegt. U gevraagd enkele voorbeelden te geven van Taliban die zich hebben overgegeven, kan u dit niet (CG p.9). U kan niet duidelijk aangeven waar uw vader werkte en verklaart uiteindelijk dat uw vader een eigen bureau had, maar dat er kantoren waren in Kunar, Nangarhar en Laghman (CG p.9). U gevraagd naar de functie van uw vader, dus niet zijn taken zoals u aangeeft, komt het er moeilijk uit dat hij "dargarwal" is. U zegt dat u de vraag niet begrijpt (CG p.7). Pas na ettelijke vragen wordt het duidelijk dat uw vader in het leger is (CG p.7). U opnieuw gevraagd alles te vertellen wat u weet over de job van uw vader, herhaalt u dezelfde zin, namelijk dat "vader naar de universiteit is geweest en sindsdien in verschillende sectoren heeft gewerkt, waarover u geen informatie heeft, maar dat zijn laatste werk bij Dayak was, waar hij directeur was." Geprobeerd een duidelijker zicht te krijgen op zijn plaats binnen Dayak, verklaart u dat er nog andere directeurs waren. U kent niet de naam van het hoofd van de Dayak, noch kan u namen geven van andere directeurs en/of collega's (CG p.10). U slaagt er niet in om een duidelijk, spontaan en gedetailleerd beeld te geven van de functie(s) en de werkzaamheden van uw vader, wat in tegenspraak is met de bundel documenten die u neerlegt. Het betreffen documenten van een persoon met een lange carrière bij het leger, met name van 15 september 2007 tot aan zijn pensioen (zie pensioenkaart dd. 17/12/1398; 08/03/2020). Nergens heeft u spontaan melding gemaakt van het feit dat uw vader al op pensioen was sinds maart 2020. Er werd u gevraagd het document aan te tonen dat betrekking heeft op zijn werkzaamheden vanaf 2019. U verwijst naar een document dd. 2018 (CG p.11). Ook op dat moment geeft u niet aan dat uw vader al met pensioen is. Hieruit blijkt opnieuw dat óf de documenten die u neerlegt niet van uw vader zijn, óf dat u essentiële informatie verbergt.

Inzake de bundel documenten die u neerlegt moeten een paar bevreemdende elementen worden opgemerkt. Uit de stukken blijkt dat een persoon genaamd Sh.A. (...) S/O G.D. (...) afstudeerde van de militaire academie in de 12de maand van 1359 (dat is begin '81). Vervolgens legt u drie attesten neer gedateerd tussen 2005 en 2007 waarin staat dat Sh.A. (...) S/O G.D. (...) een opleiding volgde als "voorman en supervisor was bij wegenconstructie". Deze documenten komen nauwelijks overeen met het profiel van uw vader. Het is merkwaardig dat Sh.A. (...) zich pas op 15 september 2007 laat registreren in het Nationale leger (zie vertaalde documenten), aangezien reeds vanaf 2002 met de vorming van dit leger werd begonnen (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier), en hij volgens de opleidingsattesten van 2009 toen reeds kolonel was. Dit laat toch veronderstellen dat hij al van vroeger een graad had. Op een gegeven moment zegt u dat uw vader sinds het verlaten van de militaire academie voor het leger heeft gewerkt (CG p.13). De drie attesten in verband met een functie als supervisor bij wegenconstructie, passen niet in het plaatje. Over voorgaande functies van uw vader, d.i. voorafgaand aan zijn functie bij Dayak, heeft u geen informatie (CG p.6).

Uit het bovenstaande volgt dat er ernstige twijfels zijn of de neergelegde documenten daadwerkelijk toebehoren aan uw vader. Omdat het veelal donkere kopieën betreft, werd u gevraagd naar de originele documenten. Per mail dd. 23 juni 2023 stuurde u op elektronische wijze foto's van onder andere verscheidene opleidingsattesten, alsook uw eigen taskara en deze van uw vader. Er werd nochtans gevraagd om, gezien de genoemde twijfels, de originele documenten van uw vader over te maken aan het CGVS (CG p.11).

Gezien bovenstaande vaststellingen, met name de verschillen tussen uw verklaringen en deze van uw broer S. (...), waardoor er twijfels zijn over uw familieband én het profiel van uw vader, in combinatie met uw eigen summierse verklaringen over dat profiel en het achterhouden van essentiële informatie zoals de pensionering, dient te worden geconcludeerd dat u het profiel van uw vader niet voldoende aannemelijk maakt.

Bovendien, zelfs indien uw vader nog in leven is (...) dan nog maakt u uw vluchtrelaas niet aannemelijk. U verklaart dat uw vader bij de machtsovername ongerust werd en samen met uw moeder en broer S.A. (...) uit het huis vertrokken. Dat S.A. (...) een broer zou zijn van u, werd bovenstaand al betwijfeld. Dat u geen informatie kan geven over waar uw vader, moeder en S.A. (...) naartoe gingen toen ze het huis verlieten (CG p. 12-13), is niet aannemelijk. U zou pas in België begrepen hebben dat uw vader in Pakistan was, wat onwaarschijnlijk is gezien hij u tweemaal heeft gebeld en uw reis heeft geregeld (CG p.13). Dat uw vader zich heden in Pakistan zou bevinden, probeert u aan te tonen aan de hand van fotoprints. Echter, er is een ernstig vermoeden dat er inzake deze prints sprake is van manipulatie, gezien de verhoudingen tussen het lichaam en het hoofd zichtbaar niet kloppen. Bovendien verklaart u niet te weten in welke stad in Pakistan uw vader zich bevindt (CG p.13). Zelfs indien uw vader in Pakistan zou zijn, dan geven deze prints niet aan wanneer hij daar verbleef.

(...)

U verliet het land nadat J. (...) werd meegenomen door de Taliban. Nog los van het feit dat volgens de verklaring van S. (...), deze broer al in 2013 zou verdwenen zijn, maakt u niet aannemelijk dat hij werd meegenomen omdat de Taliban op zoek zouden zijn naar uw vader. U gevraagd een beeld te geven van die dag en het moment dat J. (...) werd meegenomen, verklaart u plots dat u "toen nog klein" was en de vrouwen van uw familie bang waren dat ze u ook konden meenemen (CG p.13).

Echter, aangaande uw leeftijd dient te worden vastgesteld dat u zich bij aankomst in België minderjarig verklaarde, zijnde zeventien jaar. Op basis van een leeftijdstest dd. 07/04/22 werd echter vastgesteld dat u ouder bent dan 18 jaar met een goede schatting van 20,6 jaar en een standaarddeviatie van 1, 5 jaar. Bij vertrek uit Afghanistan was u dus 18 jaar, wat jong doch niet "zo klein is".

Uit het bovenstaande dient besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen. Zo u een broer bent van S. (...), zoals u aanhaalt, dan nog maakt u het profiel van uw vader en de daaruit voortvloeiende vrees voor vervolging vanwege de Taliban niet aannemelijk. Bijgevolg kan u niet erkend worden als vluchteling.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. De werkdocumenten van de persoon Sh.A. (...) waarvan u zegt dat hij uw vader is, werden bovenstaand voldoende besproken. Aangaande uw familiebanden legt u naast enkele foto's ook een foto van uw taskara neer. U legt een originele foto neer waarop u samen met uw broer S. (...) zou staan. Op de foto bent u nog een jong kind en niet echt herkenbaar, doch de foto is niet voldoende voor het aantonen van een familieband. Op vraag naar familiefoto's (CG p.13), stuurde u na het gehoor elektronische nog ander prints neer, waarop ook Sh.A. (...) staat, naast nog iemand anders. De context is niet aangegeven, doch getuigt onvoldoende van een familiecontext. Aangaande uw taskara waarin staat dat u de zoon bent van Sh.A. (...) S/O G.D. (...), moet worden opgemerkt dat dit dus het enige document is dat wijst op een mogelijke familieband. Het betreft een kopie (foto). Echter, Afghaanse documenten hebben heel weinig bewijswaarde, aangezien tegen betaling via corruptie of op de zwarte markt eender welk document kan worden verkregen (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Documenten hebben pas enige bewijswaarde wanneer ze een voldoende aannemelijk relaas ondersteunen wat i.c. niet het geval is.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v)

het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war'

waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties

van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Net zomin laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypotheses dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts

preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt." Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie.

Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt

door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot ongeveer 18-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Ter volledigheid wenst het CGVS nog op te merken dat uw broer S.S. (...) door het CGVS in 2013 werd erkend als vluchteling op basis van eigen motieven en dit werpt geen ander licht op bovenstaande beslissing daar elk verzoek op zijn eigen merites wordt beoordeeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert gespreid over twee middelen de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6, §5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Terloops voert verzoeker tevens de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Vooreerst tracht verzoeker de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing inzake zijn vluchtrelaas te weerleggen.

Vervolgens bespreekt hij op omstandige wijze de huidige ontwikkelingen in Afghanistan, waarbij hij onder meer wijst op zijn verwesterd profiel en het feit dat hij reeds anderhalf jaar in België verblijft.

Tot slot stipt verzoeker aangaande de subsidiaire beschermingsstatus het talibanbeleid en de veiligheidssituatie in Afghanistan aan.

Doorheen zijn verzoekschrift verwijst verzoeker naar en citeert hij fragmenten uit algemene landeninformatie, de notities van zijn persoonlijk onderhoud, persartikels en 's Raads rechtspraak.

3. Nieuwe stukken

3.1. Verzoeker brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

3.2. Verweerder legt op 15 april 2024 een aanvullende nota neer (rechtsplegingsdossier, stuk 8) op grond van artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin gerefereerd wordt aan volgende nieuwe stukken, waarvan de weblink wordt vermeld:

- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023;
- EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023;
- CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023.

Daarnaast verwijst verweerder in zijn aanvullende nota, met vermelding van de weblink, naar volgende stukken waaraan reeds werd gerefereerd in de bestreden beslissing:

- EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 4 november 2022;
- EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, januari 2023;

- EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022;
- EASO *Afghanistan Country Focus*, januari 2022;
- EUAA, *Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*, augustus 2022;
- EASO, *Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*, augustus 2020;
- EUAA, *Afghanistan: Targeting of individuals*, augustus 2022.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt hieromtrent gesteld: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dd. 21/10/22 dat u depressief bent, doch hiervoor niet behandeld wordt (DVZ Vragenlijst, vraag 29). Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS werd gepeild naar uw (mentale) gezondheid (CG p.4). U stelt dat u op gezondheidsvlak klaar bent om aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen. U heeft nog steeds last van depressieve gevoelens. De centrumarts geeft u advies, doch geen medicamenteuze behandeling. U verklaart dat uw depressie te maken heeft met de machtsovername door de Taliban en de redenen van uw vertrek. Er zijn geen aanwijzingen dat u niet op zinvolle en coherente wijze kon deelnemen aan het persoonlijk onderhoud. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”*

Door louter te herhalen dat hij sinds de machtsovername last heeft van depressieve gevoelens en te beweren dat dit evident een invloed heeft op zijn vermogen om zaken te herinneren, zeker indien dit pijnlijke gebeurtenissen betreffen, dat er sprake is van vergeetachtigheid omwille van zijn depressieve gevoelens, weerlegt hij geenszins de vaststelling dat hij verklaarde voor het persoonlijk onderhoud dat hij op gezondheidsvlak klaar was om eraan deel te nemen en dat er geen aanwijzingen zijn dat hij niet op zinvolle en coherente wijze kon deelnemen aan het persoonlijk onderhoud.

De Raad duidt er nog op dat verzoeker geen (medische) documenten bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat zijn gezondheidstoestand van die aard is dat het voor hem onmogelijk was om te voldoen aan zijn medewerkingsplicht in het kader van zijn asielprocedure.

4.2. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: richtlijn 2011/95/EU), moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: richtlijn 2013/32/EU). Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op grond van artikel 39/2, §1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, §3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen,

ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. Verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4.4. Landeninformatie

De Raad wijst er vooreerst op dat het CGVS bij aanvullende nota van 15 april 2024 de beschikbare objectieve landeninformatie geactualiseerd heeft en heeft aangevuld.

Voorts betwist de Raad niet dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Zo blijkt er dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in het land voorhanden is. Ook de rapporten van EUAA van augustus 2022 erkennen dat ze sinds de machtsovername door de taliban met verschillende uitdagingen worden geconfronteerd in het verzamelen en controleren van informatie over Afghanistan. Doch blijkt duidelijk dat de berichtgeving uit en over Afghanistan niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en dat nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals wordt geattesteerd door de voorgelegde landeninformatie. Bij het opstellen van de rapporten heeft EUAA daarenboven zowel gebruik gemaakt van informatie afkomstig van gouvernementele als niet-gouvernementele (internationale) organisaties. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren.

De Raad houdt in zijn beoordeling rekening met de uitdagingen waarmee verschillende organisaties worden geconfronteerd in hun bronnenonderzoek, zoals hierna zal blijken. Het volstaat echter niet dat verzoeker deze pijnpunten nogmaals benadrukt, zonder *in concreto* aan te tonen dat de gehanteerde landeninformatie niet zou toelaten om over te gaan tot de beoordeling van beschermingsverzoeken van Afghaanse onderdanen.

De Raad merkt ook nog op dat de richtlijnen van UNHCR en de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren van EUAA de asieliinstanties niet ontslaan van hun verplichting om, conform artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), over te gaan tot een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden.

De Raad zal zich bij de actuele beoordeling van de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming laten leiden door de meest recente landeninformatie, *in casu* bestaande uit diverse bronnen, die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt en die hem door beide partijen wordt aangereikt. Het verzoek van verzoeker wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst, alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door verzoeker zelf. Bovendien betreft het de beoordeling van de situatie in het land van herkomst van verzoeker zoals deze bestaat op het ogenblik van het vellen van het onderhavige arrest. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt namelijk in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. *In casu* dient te worden vastgesteld dat zowel verzoeker als verweerder een veelheid aan recente, uitgebreide en gedetailleerde landenrapporten, informatie en persartikels aanleveren die afkomstig zijn van een breed scala aan bronnen. In tegenstelling tot wat verzoeker doorheen zijn kritiek in het voorliggende verzoekschrift tracht te laten uitschijnen, oordeelt de Raad dat er te dezen en op heden wel degelijk actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorhanden is die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in het land en regio van herkomst van verzoeker en om tot een oordeel te komen omtrent de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming, in het licht van deze situatie, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.5. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.6. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.6.1. Betreffende de vluchtmotieven

4.6.1.1. Verzoeker vreest bij een terugkeer vervolging door de taliban omwille van het profiel van zijn vader, die een kolonel in het leger was, gelet op het feit dat de taliban zijn vader na de machtsovername in zijn huis zijn komen zoeken en zij op dat ogenblik zijn broer J. hebben meegenomen.

4.6.1.2. De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van de verzoeker en zijn advocaat ter terechtzitting, in navolging van de adjunct-commissaris, tot de vaststelling dat

verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Zo wordt er in de bestreden beslissing op goede gronden geoordeeld:

“U baseert uw vrees voor vervolging op het profiel van uw vader, waarvan u verklaart dat hij een kolonel in het leger was. U verklaart dat zijn laatste functie deze van directeur van Dayak was. Hij stond in voor het verzamelen en registreren van de wapens van Taliban die zich hadden overgegeven aan de overheid.

Echter, er zijn ernstige tegenstrijdigheden vast te stellen, waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen terzake ernstig wordt ondermijnd.

Zo dient te worden opgemerkt dat uw broer S.S. (...) verklaard heeft dat zijn vader een landbouwer was, die overleed ten gevolge van slagen en verwondingen door de Taliban op het moment dat de Taliban zijn broer S.J. (...) meenamen (zie gehoorverslag CG S. (...) toegevoegd aan het administratieve dossier). Het is dan ook zeer problematisch dat u verklaart dat uw vader pas bij de machtsovername in Afghanistan naar Pakistan is gevlucht, samen met uw moeder en uw broer S.A. (...), en dat twee dagen later uw broer J. (...) door de Taliban werd meegenomen omdat ze op zoek waren naar uw vader (CG p.12).

Dat J (...) werd meegenomen door de Taliban (CG p.5-6), maakt u bijgevolg niet aannemelijk, aangezien uw broer S. (...) in 2013 al verklaard had dat zijn broer werd meegenomen en verdween (zie gehoorverslag CG S. (...)). Er werd u gevraagd of J. (...) in het verleden al eens een keer werd meegenomen, maar dit kan u zich niet herinneren (CG p.9). U zegt hierover dat u te jong was in de periode dat uw broer vertrok, ongeveer 7 of 8 jaar. In 2013 was u 10 jaar, dat is erg jong, maar er kan toch verondersteld worden dat u enige herinnering zou hebben, indien uw broer in 2013 daadwerkelijk zou zijn meegenomen. U verklaart dat J. (...) leerkracht is, gehuwd is en vijf kinderen heeft (CG p. 5-6).

Verder moet worden vastgesteld dat uw broer S. (...) in zijn verklaringen geen gewag heeft gemaakt van een broer genaamd S.A. (...) (zie verslag DVZ S. (...)), van wie u verklaart dat hij de chauffeur was van uw vader (CG p.12). Bovenstaande verklaringen ondermijnen óf uw eigen verklaringen, óf de verklaringen die uw broer in 2013 heeft gemaakt, óf u bent niet de broer van S. (...), hoewel deze wel verklaarde een broer te hebben met de naam I. (...).

U geconfronteerd met deze aanzienlijke en problematische verschillen heeft u geen afdoende verklaring (CG p. 9). U stelt dat uw broer mogelijks vergeten is om uw broer S.A. (...) te vermelden. Dit is weinig aannemelijk. Immers, noch bij de DVZ noch ten aanzien van het CGVS vermeldde hij S.A. (...) (zie verslagen toegevoegd aan het administratieve dossier). Ten aanzien van het CGVS vermeldde hij expliciet dat jullie thuis met drie jongens zijn. Hieruit volgt dat óf de aangegeven familieband niet correct is, of dat S.A. (...) geen broer is, waarbij het dan niet te begrijpen valt dat u iets dergelijks verklaart.

Bij de confrontatie met de verklaring van S. (...) over de dood van zijn vader in 2013, - dus ook uw vader gesteld dat jullie broers zijn -, knikt u met verbazing (CG p.9) en stelt u dat S. (...) met de hulp van een advocaat probeert uw vader naar hier te brengen, omdat zijn leven ook in Pakistan niet veilig is. Indien we ervan uitgaan dat S. (...) niet de waarheid heeft verteld aangaande de dood van zijn vader én de verdwijning van zijn broer J. (...), dan is het toch verbazingwekkend dat hij niets zou hebben verteld over het profiel van zijn en uw vader.

Aangaande dit profiel moet het volgende worden opgemerkt. U verklaart dat uw vader naar de universiteit is geweest en sindsdien in verschillende sectoren heeft gewerkt, - waarover u geen details weet-, maar dat zijn laatste werk bij Dayak was, waar hij directeur was. U verklaart dat dit een vredesproces was en dat uw vader instond voor het inzamelen en registreren van de wapens die de Taliban inleverden (CG p.6). U verwijst naar de foto's die u neerlegt. U gevraagd enkele voorbeelden te geven van Taliban die zich hebben overgegeven, kan u dit niet (CG p.9). U kan niet duidelijk aangeven waar uw vader werkte en verklaart uiteindelijk dat uw vader een eigen bureau had, maar dat er kantoren waren in Kunar, Nangarhar en Laghman (CG p.9). U gevraagd naar de functie van uw vader, dus niet zijn taken zoals u aangeeft, komt het er moeilijk uit dat hij “dargarwal” is. U zegt dat u de vraag niet begrijpt (CG p.7). Pas na ettelijke vragen wordt het duidelijk dat uw vader in het leger is (CG p.7). U opnieuw gevraagd alles te vertellen wat u weet over de job van uw vader, herhaalt u dezelfde zin, namelijk dat “vader naar de universiteit is geweest en sindsdien in verschillende sectoren heeft gewerkt, waarover u geen informatie heeft, maar dat zijn laatste werk bij Dayak was, waar hij directeur was.” Geprobeerd een duidelijker zicht te krijgen op zijn plaats binnen Dayak, verklaart u dat er nog andere directeurs waren. U kent niet de naam van het hoofd van de Dayak, noch kan u namen geven van andere directeurs en/of collega's (CG p.10). U slaagt er niet in om een duidelijk, spontaan en gedetailleerd beeld te geven van de functie(s) en de werkzaamheden van uw vader, wat in tegenspraak is met de bundel documenten die u neerlegt. Het betreffen documenten van een persoon met een lange carrière bij het leger, met name van 15 september 2007 tot aan zijn pensioen (zie pensioenkaart dd. 17/12/1398; 08/03/2020). Nergens heeft u spontaan melding gemaakt van het feit dat uw vader al op pensioen was sinds maart 2020. Er werd u gevraagd het document aan te tonen dat betrekking heeft op zijn werkzaamheden vanaf 2019. U verwijst naar een document dd. 2018 (CG p.11). Ook op dat moment geeft u niet aan dat uw vader al met pensioen is. Hieruit blijkt opnieuw dat óf de documenten die u neerlegt niet van uw vader zijn, óf dat u essentiële informatie verbergt.

Inzake de bundel documenten die u neerlegt moeten een paar bevreemdende elementen worden opgemerkt. Uit de stukken blijkt dat een persoon genaamd Sh.A. (...) S/O G.D. (...) afstudeerde van de militaire academie in de 12de maand van 1359 (dat is begin '81). Vervolgens legt u drie attesten neer gedateerd tussen 2005 en 2007 waarin staat dat Sh.A. (...) S/O G.D. (...) een opleiding volgde als "voorman en supervisor was bij wegenconstructie". Deze documenten komen nauwelijks overeen met het profiel van uw vader. Het is merkwaardig dat Sh.A. (...) zich pas op 15 september 2007 laat registreren in het Nationale leger (zie vertaalde documenten), aangezien reeds vanaf 2002 met de vorming van dit leger werd begonnen (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier), en hij volgens de opleidingsattesten van 2009 toen reeds kolonel was. Dit laat toch veronderstellen dat hij al van vroeger een graad had. Op een gegeven moment zegt u dat uw vader sinds het verlaten van de militaire academie voor het leger heeft gewerkt (CG p.13). De drie attesten in verband met een functie als supervisor bij wegenconstructie, passen niet in het plaatje. Over voorgaande functies van uw vader, d.i. voorafgaand aan zijn functie bij Dayak, heeft u geen informatie (CG p.6).

Uit het bovenstaande volgt dat er ernstige twijfels zijn of de neergelegde documenten daadwerkelijk toebehoren aan uw vader. Omdat het veelal donkere kopieën betreft, werd u gevraagd naar de originele documenten. Per mail dd. 23 juni 2023 stuurde u op elektronische wijze foto's van onder andere verscheidene opleidingsattesten, alsook uw eigen taskara en deze van uw vader. Er werd nochtans gevraagd om, gezien de genoemde twijfels, de originele documenten van uw vader over te maken aan het CGVS (CG p.11).

Gezien bovenstaande vaststellingen, met name de verschillen tussen uw verklaringen en deze van uw broer S. (...), waardoor er twijfels zijn over uw familieband én het profiel van uw vader, in combinatie met uw eigen summiere verklaringen over dat profiel en het achterhouden van essentiële informatie zoals de pensionering, dient te worden geconcludeerd dat u het profiel van uw vader niet voldoende aannemelijk maakt.

Bovendien, zelfs indien uw vader nog in leven is (...), dan nog maakt u uw vluchtrelaas niet aannemelijk. U verklaart dat uw vader bij de machtsovername ongerust werd en samen met uw moeder en broer S.A. (...) uit het huis vertrokken. Dat S.A. (...) een broer zou zijn van u, werd bovenstaand al betwijfeld. Dat u geen informatie kan geven over waar uw vader, moeder en S.A. (...) naartoe gingen toen ze het huis verlieten (CG p. 12-13), is niet aannemelijk. U zou pas in België begrepen hebben dat uw vader in Pakistan was, wat onwaarschijnlijk is gezien hij u tweemaal heeft gebeld en uw reis heeft geregeld (CG p.13). Dat uw vader zich heden in Pakistan zou bevinden, probeert u aan te tonen aan de hand van fotoprints. Echter, er is een ernstig vermoeden dat er inzake deze prints sprake is van manipulatie, gezien de verhoudingen tussen het lichaam en het hoofd zichtbaar niet kloppen. Bovendien verklaart u niet te weten in welke stad in Pakistan uw vader zich bevindt (CG p.13). Zelfs indien uw vader in Pakistan zou zijn, dan geven deze prints niet aan wanneer hij daar verbleef.

(...)

U verliet het land nadat J. (...) werd meegenomen door de Taliban. Nog los van het feit dat volgens de verklaring van S. (...), deze broer al in 2013 zou verdwenen zijn, maakt u niet aannemelijk dat hij werd meegenomen omdat de Taliban op zoek zouden zijn naar uw vader. U gevraagd een beeld te geven van die dag en het moment dat J. (...) werd meegenomen, verklaart u plots dat u "toen nog klein" was en de vrouwen van uw familie bang waren dat ze u ook konden meenemen (CG p.13).

Echter, aangaande uw leeftijd dient te worden vastgesteld dat u zich bij aankomst in België minderjarig verklaarde, zijnde zeventien jaar. Op basis van een leeftijdstest dd. 07/04/22 werd echter vastgesteld dat u ouder bent dan 18 jaar met een goede schatting van 20,6 jaar en een standaarddeviatie van 1, 5 jaar. Bij vertrek uit Afghanistan was u dus 18 jaar, wat jong doch niet "zo klein is".

Uit het bovenstaande dient besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen. Zo u een broer bent van S. (...), zoals u aanhaalt, dan nog maakt u het profiel van uw vader en de daaruit voortvloeiende vrees voor vervolging vanwege de Taliban niet aannemelijk. Bijgevolg kan u niet erkend worden als vluchteling.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. De werkdocumenten van de persoon Sh.A. (...) waarvan u zegt dat hij uw vader is, werden bovenstaand voldoende besproken. Aangaande uw familiebanden legt u naast enkele foto's ook een foto van uw taskara neer. U legt een originele foto neer waarop u samen met uw broer S. (...) zou staan. Op de foto bent u nog een jong kind en niet echt herkenbaar, doch de foto is niet voldoende voor het aantonen van een familieband. Op vraag naar familiefoto's (CG p.13), stuurde u na het gehoor elektronische nog ander prints neer, waarop ook Sh.A. (...) staat, naast nog iemand anders. De context is niet aangegeven, doch getuigt onvoldoende van een familiecontext. Aangaande uw taskara waarin staat dat u de zoon bent van Sh.A. (...) S/O G.D. (...), moet worden opgemerkt dat dit dus het enige document is dat wijst op een mogelijke familieband. Het betreft een kopie (foto). Echter, Afgaanse documenten hebben heel weinig bewijswaarde, aangezien tegen betaling via corruptie of op de zwarte markt eender welk document kan worden verkregen (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Documenten hebben pas enige bewijswaarde wanneer ze een voldoende aannemelijk relaas ondersteunen wat i.c. niet het geval is."

Ingevolge deze vaststellingen volgt de Raad verweerder in zijn besluit dat er geen geloof kan gehecht worden aan het voorgehouden vluchtrelaas en dat verzoeker zijn vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze worden door de Raad overgenomen.

Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen, zoals ook blijkt uit wat volgt.

4.6.1.3. Vooreerst wijst de Raad erop dat door het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het bevestigen van zijn verklaringen en het tegenspreken van de appreciatie en de gevolgtrekkingen door de adjunct-commissaris verzoeker de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing niet ontkracht, noch een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk maakt.

4.6.1.4. Betreffende het feit dat zijn broer S.S. andersluidende verklaringen heeft afgelegd stelt verzoeker dat zijn broer dat destijds deed op aanraden van mede Afghaanse vluchtelingen die hem slecht advies hadden gegeven, dat hij hiervoor niet verantwoordelijk kan worden gesteld. Hij volhardt in zijn verklaringen over de job van zijn vader en wijst erop dat hij ook verscheidende documenten heeft neergelegd alsook heeft toegelicht wat hij zich herinnert over het werk van zijn vader.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker met de vage stelling dat zijn broer slecht advies kreeg van andere vluchtelingen, geenszins verduidelijkt waarom zijn broer zou hebben gelogen over de tewerkstelling van zijn vader in Afghanistan. Zoals verweerder terecht opmerkt, zelfs indien er kan van uitgegaan worden dat zijn broer S. niet de waarheid heeft verteld over de dood van zijn vader, is het verbazingwekkend dat hij niets zou verteld hebben over de tewerkstelling van zijn vader in het leger.

Bovendien – en los van voorgaand zeer opmerkelijk gegeven – heeft verweerder aangegeven waarom aan de tewerkstelling van verzoekers vader in het leger geen geloof kan worden gehecht en waarom de door verzoeker voorgelegde documenten hierop geen ander licht kunnen werpen. Door louter te volharden in zijn verklaringen, te stellen dat hij heeft toegelicht wat hij zich herinnert over het werk van zijn vader en te wijzen op de door hem voorgelegde documenten, weerlegt hij de pertinente vaststellingen hieromtrent, zoals weergegeven in punt 4.6.1.2., niet, noch slaagt hij er in op deze vaststellingen een ander licht te werpen.

4.6.1.5. Betreffende de verdwijning van zijn broer J. herhaalt verzoeker zijn verklaringen die hij heeft afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS en benadrukt hij dat hij zeer jong was en dat hij sinds de machtsovername last heeft van depressieve gevoelens. Hij betoogt dat het evident is dat dit een invloed heeft op zijn vermogen om zaken te herinneren en zeker indien dit pijnlijke gebeurtenissen betreffen, maar dat hij vermoedt dat dit mogelijk een valse verklaring is van zijn broer S. op slecht advies ten tijde van diens asielprocedure, dat hij dan ook bij zijn verklaring blijft dat hij zich niets herinnert of J. eerder werd meegenomen maar enkel kan spreken over de recente ontvoering van J., dat hij deze ontvoering, in zoverre hij zelf over details beschikt, uitvoerig heeft toegelicht. Hij betoogt dat hij dan ook niet meer kan uiteen zetten dan wat hij zelf weet en heeft ervaren en niet zomaar details kan veinzen of verklaringen van zijn broer S. kan bevestigen zonder dat hij hierover zeker is.

Door louter zijn verklaringen te herhalen alsook opnieuw te benadrukken dat hij zeer jong was, weerlegt noch ontkracht verzoeker de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing dat zijn broer S.S. verklaarde dat de taliban (in 2013) zijn broer S.J. meenamen en dat hij verdween, dat het problematisch is dat hij verklaart dat de taliban twee dagen na de machtsovername in Afghanistan zijn broer J. meenamen omdat ze op zoek waren naar zijn vader, dat op de vraag of zijn broer J. in het verleden al eens werd meegenomen, verzoeker zich dat niet herinnert, dat hij hierover zegt dat hij jong was in de periode dat zijn broer S.S. vertrok, ongeveer 7 of 8 jaar, dat hij in 2013 10 jaar oud was en dit erg jong is maar er toch kan verondersteld worden dat hij enige herinnering zou hebben indien zijn broer in 2013 daadwerkelijk zou zijn meegenomen.

Door louter te stellen dat hij sinds de machtsovername last heeft van depressieve gevoelens, dat het evident is dat dit een invloed heeft op zijn vermogen om zaken te herinneren en zeker indien dit pijnlijke gebeurtenissen betreffen, toont hij dit niet aan. Vooreerst moet de Raad beklemtonen dat *in casu* geen (medische) stukken voorliggen ter staving van enige geheugenproblemen wegens depressieve gevoelens waarmee een invloed ervan op verzoekers verklaringen wordt aangetoond. *In casu* kan zodoende niet zonder meer vastgesteld worden dat verzoeker niet in staat zou zijn om bepaalde gebeurtenissen van toen hij 10 jaar oud was zich te herinneren, daar het gaat om voor het gezin zeer ingrijpende en levensbepalende ervaringen, zodat er kan verwacht worden dat deze in het geheugen gegrift zouden staan zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan zouden hebben. Het loutere feit dat de gebeurtenissen zich lang geleden hebben voorgedaan en

verzoekers jonge leeftijd tijdens de voorgehouden feiten verschonen geenszins het zich niet herinneren van het meenemen in 2013 van J. door de taliban, te meer dit aldus gaat om een ingrijpende gebeurtenis in verzoekers leven.

Wat er ook van zij, uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat verweerder ook rekening heeft gehouden met de hypothese dat de gedane vaststellingen de verklaringen van zijn broer dat hun broer J. ontvoerd werd in 2013 ondermijnen, met andere woorden dat de verklaring van zijn broer S.S. in 2013 niet waarachtig is. Verweerder motiveert dan ook waarom aan de door verzoeker verklaarde ontvoering van zijn broer J. in 2021 geen geloof kan worden gehecht, waarbij wordt gemotiveerd dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat zijn broer J. werd meegenomen omdat de taliban op zoek zouden zijn naar zijn vader en dat gevraagd om een beeld te geven van die dag en het moment dat J. werd meegenomen, verzoeker plots verklaarde dat hij toen nog klein was en de vrouwen van zijn familie bang waren dat ze hem ook konden meenemen, dat hij echter, gezien hij bij zijn vertrek uit Afghanistan 18 jaar was, jong doch niet klein was. Door louter te stellen dat hij deze ontvoering, voor zover hij details heeft, uitvoerig heeft toegelicht en dat hij niet meer kan uiteen zetten dan wat hij zelf weet en ervaren heeft en geen details kan veinzen, weerlegt, noch ontkracht verzoeker voormelde vaststellingen. De Raad wijst er in dit verband nog eens uitdrukkelijk op dat gezien geen geloof kan worden gehecht aan het profiel van verzoekers vader en verzoeker ook niet aannemelijk maakt dat zijn vader bij de machtsovername vertrokken is naar Pakistan, zoals ook zal blijken uit wat volgt, hij aldus ook niet aannemelijk maakt dat zijn broer J. ontvoerd werd door de taliban die op zoek waren naar zijn vader.

4.6.1.6. Voorts stelt verzoeker dat het voor hem zelf gissen is waarom zijn broer niets vermeldde over hun broer S.A., dat hij niet zonder meer in naam van zijn broer wil spreken waarom hij verschillende elementen anders dan wel niet vermeld heeft en dan ook aanhoudt dat hij waarheidsgetrouwe verklaringen heeft afgelegd over zijn familieleden, de ontvoering van zijn broer en de job van zijn vader, dat hij uiteraard niet verantwoordelijk kan worden gesteld voor de verklaringen die zijn broer heeft afgelegd 10 jaar geleden toen hij nog een kind was dat in Afghanistan verbleef.

Betreffende de andersluidende verklaringen van zijn broer S.S. over de ontvoering van zijn broer en de job van zijn vader, kan verwezen worden naar wat *supra* hieromtrent werd uiteengezet.

Betreffende het niet vermelden van een broer S.A. door zijn broer S.S. 10 jaar geleden, weerlegt verzoeker, door enkel te stellen dat het voor hem zelf gissen is waarom zijn broer niets vermeldde over hun broer S.A., dat hij aanhoudt dat hij waarheidsgetrouwe verklaringen heeft afgelegd over zijn familieleden en dat hij uiteraard niet verantwoordelijk kan worden gesteld voor de verklaringen die zijn broer heeft afgelegd 10 jaar geleden toen hij nog een kind was dat in Afghanistan verbleef, geenszins de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing dat hij geconfronteerd met dit aanzienlijke en problematische verschil geen afdoende verklaring kan geven, dat zijn broer mogelijk vergeten is om S.A. te vermelden weinig aannemelijk is, dat hij immers noch bij de DVZ noch ten aanzien van het CGVS S.A. vermeldde, dat hij ten aanzien van het CGVS expliciet verklaarde dat zij thuis met 3 jongens zijn, dat hieruit volgt dat of de aangegeven familieband niet correct is of dat S.A. geen broer is, waarbij het niet te begrijpen valt waarom verzoeker iets dergelijks verklaart. Verzoeker geeft geen enkele plausibele reden waarom zijn broer S.S. het bestaan van een vierde broer S.A. niet zou hebben vermeld. Hierbij dient bovendien opgemerkt te worden dat verzoeker in België in contact staat met zijn broer S.S. (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 10-11), zodat hij in de mogelijkheid was zijn broer hierover, na het persoonlijk onderhoud bij het CGVS of ten laatste na het ontvangen van de bestreden beslissing, te bevragen.

4.6.1.7. Betreffende de motieven aangaande het profiel van zijn vader, betoogt verzoeker dat hij nog jong was en zijn vader werkte voor het leger waardoor hij niet veel informatie meedeelde aan zijn gezin daar dit gevoelige informatie betrof, dat hij evenwel uitvoerige verklaringen heeft afgelegd over hetgeen hij wel weet over de meest recente job van zijn vader met verschillende documenten ter ondersteuning. Hij vervolgt dat zijn vader aldus uit veiligheidsredenen niet veel details meedeelde aan zijn gezin, maar dat hij zijn best heeft gedaan om zoveel mogelijk informatie te delen en documenten te verzamelen die zowel het werk van zijn vader als de familieband tussen hem en zijn vader aantonen, dat hij gefocust was op het meest recente werk van zijn vader en het gevaar dat eraan gekoppeld is onder de huidige Afghaanse context, hetgeen tot een depressie heeft geleid, dat hij niet heeft nagedacht om te spreken over zijn pensioen, dat in tegenstelling tot wat verweerder suggereert dit niet opzettelijk was maar puur uit vergeetachtigheid omwille van zijn depressieve gevoelens. Hij herhaalt dat hij weinig kennis heeft over de eerdere jobs van zijn vader en enkel kan spreken over zijn meest recente job, dat hij wellicht eerder in het leger heeft gezeten, doch dat hij destijds nog jong was en hierover geen details kan geven daar zijn vader hierover niet sprak met hem, dat het feit dat hij hier niet veel kan over vertellen, geen afbreuk doet aan het verleden van zijn vader in het leger en de documenten die hij hieromtrent heeft voorgelegd.

Uit het loutere feit dat verzoeker verklaringen heeft afgelegd en getracht heeft deze te ondersteunen met documenten in het licht van de medewerkingsplicht, kan geenszins afgeleid worden dat zijn verklaringen ook oprecht zijn. Het loutere feit dat stukken worden voorgelegd leidt er niet *ipso facto* toe dat ze ook de

waarachtigheid van de verklaringen aantonen. Door louter te stellen dat hij zijn best heeft gedaan om zoveel mogelijk informatie te delen en documenten te verzamelen die zowel het werk van zijn vader als de familieband tussen hem en zijn vader aantonen, weerlegt verzoeker volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing niet:

“Aangaande dit profiel moet het volgende worden opgemerkt. U verklaart dat uw vader naar de universiteit is geweest en sindsdien in verschillende sectoren heeft gewerkt, - waarover u geen details weet-, maar dat zijn laatste werk bij Dayak was, waar hij directeur was. U verklaart dat dit een vredesproces was en dat uw vader instond voor het inzamelen en registreren van de wapens die de Taliban inleverden (CG p.6). U verwijst naar de foto's die u neerlegt. U gevraagd enkele voorbeelden te geven van Taliban die zich hebben overgegeven, kan u dit niet (CG p.9). U kan niet duidelijk aangeven waar uw vader werkte en verklaart uiteindelijk dat uw vader een eigen bureau had, maar dat er kantoren waren in Kunar, Nangarhar en Laghman (CG p.9). U gevraagd naar de functie van uw vader, dus niet zijn taken zoals u aangeeft, komt het er moeilijk uit dat hij “dargarwal” is. U zegt dat u de vraag niet begrijpt (CG p.7). Pas na ettelijke vragen wordt het duidelijk dat uw vader in het leger is (CG p.7). U opnieuw gevraagd alles te vertellen wat u weet over de job van uw vader, herhaalt u dezelfde zin, namelijk dat “vader naar de universiteit is geweest en sindsdien in verschillende sectoren heeft gewerkt, waarover u geen informatie heeft, maar dat zijn laatste werk bij Dayak was, waar hij directeur was.” Geprobeerd een duidelijker zicht te krijgen op zijn plaats binnen Dayak, verklaart u dat er nog andere directeurs waren. U kent niet de naam van het hoofd van de Dayak, noch kan u namen geven van andere directeurs en/of collega's (CG p.10). U slaagt er niet in om een duidelijk, spontaan en gedetailleerd beeld te geven van de functie(s) en de werkzaamheden van uw vader, wat in tegenspraak is met de bundel documenten die u neerlegt. Het betreffen documenten van een persoon met een lange carrière bij het leger, met name van 15 september 2007 tot aan zijn pensioen (zie pensioenkaart dd. 17/12/1398; 08/03/2020). (...) Inzake de bundel documenten die u neerlegt moeten een paar bevreemdende elementen worden opgemerkt. Uit de stukken blijkt dat een persoon genaamd Sh.A. (...) S/O G.D. (...) afstudeerde van de militaire academie in de 12de maand van 1359 (dat is begin '81). Vervolgens legt u drie attesten neer gedateerd tussen 2005 en 2007 waarin staat dat Sh.A. (...) S/O G.D. (...) een opleiding volgde als “voorman en supervisor was bij wegenconstructie”. Deze documenten komen nauwelijks overeen met het profiel van uw vader. Het is merkwaardig dat Sh.A. (...) zich pas op 15 september 2007 laat registreren in het Nationale leger (zie vertaalde documenten), aangezien reeds vanaf 2002 met de vorming van dit leger werd begonnen (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier), en hij volgens de opleidingsattesten van 2009 toen reeds kolonel was. Dit laat toch veronderstellen dat hij al van vroeger een graad had. Op een gegeven moment zegt u dat uw vader sinds het verlaten van de militaire academie voor het leger heeft gewerkt (CG p.13). De drie attesten in verband met een functie als supervisor bij wegenconstructie, passen niet in het plaatje. Over voorgaande functies van uw vader, d.i. voorafgaand aan zijn functie bij Dayak, heeft u geen informatie (CG p.6).

Uit het bovenstaande volgt dat er ernstige twijfels zijn of de neergelegde documenten daadwerkelijk toebehoren aan uw vader. Omdat het veelal donkere kopieën betreft, werd u gevraagd naar de originele documenten. Per mail dd. 23 juni 2023 stuurde u op elektronische wijze foto's van onder andere verscheidene opleidingsattesten, alsook uw eigen taskara en deze van uw vader. Er werd nochtans gevraagd om, gezien de genoemde twijfels, de originele documenten van uw vader over te maken aan het CGVS (CG p.11).

Gezien bovenstaande vaststellingen, met name de verschillen tussen uw verklaringen en deze van uw broer S. (...), waardoor er twijfels zijn over uw familieband én het profiel van uw vader, in combinatie met uw eigen summiere verklaringen over dat profiel en het achterhouden van essentiële informatie zoals de pensionering, dient te worden geconcludeerd dat u het profiel van uw vader niet voldoende aannemelijk maakt.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. De werkdocumenten van de persoon Sh.A. (...) waarvan u zegt dat hij uw vader is, werden bovenstaand voldoende besproken. Aangaande uw familiebanden legt u naast enkele foto's ook een foto van uw taskara neer. U legt een originele foto neer waarop u samen met uw broer S. (...) zou staan. Op de foto bent u nog een jong kind en niet echt herkenbaar, doch de foto is niet voldoende voor het aantonen van een familieband. Op vraag naar familiefoto's (CG p.13), stuurde u na het gehoor elektronische nog ander prints neer, waarop ook Sh.A. (...) staat, naast nog iemand anders. De context is niet aangegeven, doch getuigt onvoldoende van een familiecontext. Aangaande uw taskara waarin staat dat u de zoon bent van Sh.A. (...) S/O G.D. (...), moet worden opgemerkt dat dit dus het enige document is dat wijst op een mogelijke familieband. Het betreft een kopie (foto). Echter, Afghaanse documenten hebben heel weinig bewijswaarde, aangezien tegen betaling via corruptie of op de zwarte markt eender welk document kan worden verkregen (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Documenten hebben pas enige bewijswaarde wanneer ze een voldoende aannemelijk relaas ondersteunen wat i.c. niet het geval is.”

De Raad acht het motief “Nergens heeft u spontaan melding gemaakt van het feit dat uw vader al op pensioen was sinds maart 2020. Er werd u gevraagd het document aan te tonen dat betrekking heeft op zijn werkzaamheden vanaf 2019. U verwijst naar een document dd. 2018 (CG p.11). Ook op dat moment geeft u niet aan dat uw vader al met pensioen is. Hieruit blijkt opnieuw dat óf de documenten die u neerlegt niet van

uw vader zijn, óf dat u essentiële informatie verbergt.” overtollig. De overige hierboven vermelde overwegingen van de bestreden beslissing zijn voldoende determinerend om de vaststelling te schragen dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker ingeroepen profiel van zijn vader. Verzoekers betoog dat hij niet heeft nagedacht om te spreken over zijn pensioen, dat in tegenstelling tot wat verweerder suggereert dit niet opzettelijk was maar puur uit vergeetachtigheid omwille van zijn depressieve gevoelens, is dan ook gericht tegen een overtollig motief en werpt zodoende geen ander licht op de overige hierboven vermelde draagkrachtige motieven.

Het loutere feit dat verzoeker aan een depressie lijdt, waar overigens geen enkel bewijsstuk van voorligt, leidt niet tot de vaststelling dat de door hem verklaarde gebeurtenissen zich daadwerkelijk hebben voorgedaan of dat door verzoeker wordt aangetoond dat de door hem verklaarde vrees, omwille het gevaar in de huidige Afghaanse samenleving gekoppeld aan de door hem verklaarde vroegere tewerkstelling van zijn vader, een objectieve basis heeft. Uit het loutere feit dat verzoeker aan een depressie zou lijden kan geenszins afgeleid worden wat de oorzaak is van de depressie. De loutere vaststelling van een mentale problematiek in hoofde van verzoeker geeft geen inzicht in de precieze feitelijke omstandigheden die geleid hebben tot de mentale problemen.

De Raad is zich terdege bewust van verzoekers jonge leeftijd op het moment van de feiten en zijn vertrek uit Afghanistan, met name 18 jaar, en ook aldus van zijn jonge leeftijd tijdens de eerdere jaren van tewerkstelling van zijn vader. Deze leeftijd vormt in dezen evenwel geen afdoende verklaring voor zijn oppervlakkige en vage verklaringen over de professionele activiteiten van zijn vader, daar van verzoeker mag worden verwacht dat hij, zeker in de laatste jaren, minstens maanden voor zijn vertrek uit Afghanistan, reeds de nodige maturiteit bezat om interesse te vertonen in het werk van zijn vader en daarover door hem te worden geïnformeerd. De tewerkstelling van zijn vader betreft bovendien een kernelement van zijn relaas, waarop hij zijn vrees bij terugkeer naar Afghanistan overwegend stoelt. Ook van een jonge kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van het relaas, zoals *in casu* de militaire carrière van zijn vader. Er kon dan ook wel degelijk van verzoeker een algemene, elementaire kennis verwacht worden over de militaire carrière en de eerdere jobs van zijn vader alsook meer concrete verklaringen over de meest recente functie die zijn vader uitoefende. Verzoeker meent dat hij uitvoerige verklaringen heeft afgelegd over hetgeen hij wel weet over de meest recente job van zijn vader, doch weerlegt hiermee geenszins de bovenvermelde pertinente motieven die geleid hebben tot de vaststelling dat verzoeker geen duidelijk, spontaan en gedetailleerd beeld kon geven van de functie(s) en de werkzaamheden van zijn vader. Waar kan worden aangenomen dat een persoon die in het leger werkte in zekere mate gebonden was door een beroepsgeheim en hierdoor verhinderd was vertrouwelijke of persoonsgebonden informatie te delen met zijn familie, verklaart dit niet waarom verzoeker niet duidelijk is over de laatste plaats van tewerkstelling van zijn vader en niet in staat blijkt om een overzicht te geven van de functies en de werkzaamheden van zijn vader in het algemeen, te meer daar hij een bundel documenten neerlegt betreffende diens carrière. Voorts dient nog vastgesteld te worden dat verzoeker ook in België nog in contact staat met zijn vader (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 10-11), zodat hij niet aantoont dat het voor hem niet mogelijk was om zich over de werkzaamheden van zijn vader voor het leger terdege te informeren. Van een verzoeker om internationale bescherming kan redelijkerwijze verwacht worden dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent zijn problemen en de oorsprong ervan. *In casu* kan niet blijken dat verzoeker, de nodige actieve houding heeft aangenomen en de nodige interesse heeft getoond teneinde de nodige duiding te kunnen verschaffen omtrent de tewerkstelling van zijn vader. Het profiel van zijn vader vormt de kern van verzoekers vluchtrelaas, zodat mag worden verwacht dat verzoeker zich hier meer over zou hebben geïnformeerd bij zijn vader met wie hij aldus nog steeds contacten onderhoudt.

Gelet op voormelde vaststellingen doet het feit dat verzoeker niet veel kan vertellen over de carrière van zijn vader in het leger, wel degelijk afbreuk aan dit profiel en aan de documenten die in dit kader worden voorgelegd.

4.6.1.8. Betreffende het vertrek van zijn vader naar Pakistan, herhaalt verzoeker zijn verklaringen die hij heeft afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS en betoogt hij dat het verweerder geheel aan inlevingsvermogen ontbreekt, dat toen de machtsovername plaatsvond, het land in pure chaos was en het niet vanzelfsprekend was voor iedereen om te vluchten, dat zijn vader besloot eerst zichzelf, de moeder en zoon die eveneens voor de overheid werkte het land te doen verlaten en nadien een oplossing trachtten te zoeken om de resterende zonen Afghanistan te doen verlaten, dat het moeilijk is, ten tijde van grote angst, om op beredeneerde wijze te handelen en het voor de vader het veiligst leek om op die manier de vlucht te organiseren. Hij vervolgt dat het hem niet kwalijk kan worden genomen dat zijn vader deze keuzes maakte, dat hij nog jong was en slechts de gevolgen van de beslissing gemaakt door zijn vader onderging, dat het uiteraard gemakkelijk is om achteraf de beslissingen te beoordelen en na te gaan wat de meest logische keuze was en dat hij hier niets aan kan doen.

De Raad stelt vooreerst vast dat terecht getwijfeld wordt aan het feit dat S.A. een broer van verzoeker is. Voorts is het niet aannemelijk dat verzoeker geen informatie kan geven over waar zijn vader en moeder naartoe gingen toen ze het huis verlieten bij de machtsovername (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 12-13). De verklaring dat hij pas in België begrepen heeft dat zijn vader in Pakistan was, is onwaarschijnlijk gezien verzoeker met zijn vader, na diens vertrek, gebeld heeft en zijn vader zijn reis heeft geregeld (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 13). Het is ook bevreemdend dat verzoeker, sinds hij in België is, aldus op de hoogte is van het feit dat zijn ouders in Pakistan zouden zijn doch geenszins weet waar zij zich in Pakistan zouden bevinden (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 13). Verzoeker probeert het verblijf in Pakistan van zijn vader aan te tonen met fotoprints, doch hieromtrent heeft het CGVS terecht vastgesteld dat *“er (...) een ernstig vermoeden (is) dat er inzake deze prints sprake is van manipulatie, gezien de verhoudingen tussen het lichaam en het hoofd zichtbaar niet kloppen.”* Bovendien, zelfs indien de prints een verblijf van verzoekers vader in Pakistan zouden kunnen aantonen, dan nog blijkt hieruit niet wanneer zijn vader aldaar verbleef.

Voorts dient opgemerkt te worden dat aan het voorgehouden profiel van verzoekers vader geen geloof kan worden gehecht, zodat ook de reden waarom verzoekers vader met zijn moeder en vermeende broer S.A. naar Pakistan zou zijn gevlucht, niet duidelijk is.

Voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan het vertrek naar Pakistan van verzoekers vader, moeder en vermeende broer S.A. bij de machtsovername omwille van het profiel van zijn vader. De Raad acht de motieven in de bestreden beslissing waar gesteld wordt *“U gevraagd waarom uw vader, moeder en S.A. (...) vertrokken en u en uw broer J. (...) thuis achterbleven, geeft u een merkwaardige uitleg, namelijk dat zij “de belangrijke personen” waren (CG p.12). U zegt dat uw vader is vertrokken omwille van zijn job samen met S.A. (...) die zijn chauffeur was. Hierbij dient te worden opgemerkt dat de genaamde Sh.A. (...) als vanaf maart 2020 in pensioen was. Aangenomen kan dan worden dat hij thuis in het dorp verbleef en dit gedurende iets meer dan een jaar. U maakt geen melding van (eerdere) bedreigingen aan het adres van uw vader. Ook u werd persoonlijk nooit bedreigd door de Taliban (CG vragenlijst dd.21/10/22 aanwezig in het administratieve dossier). Het is dan ook moeilijk in te schatten om welke reden uw vader dan zou beslist hebben om op het moment van de machtsovername te vertrekken richting Pakistan. Bovendien is het weinig aannemelijk dat uw vader in die context uw moeder zou meenemen maar zijn twee zonen thuis zou laten. U verklaart dat uw vader dacht dat de Taliban u niets zou aandoen gezien u een student was (CG p.12).”* overtollig. Het betoog van verzoeker waar hij stelt dat het verweerder geheel aan inlevingsvermogen ontbreekt, dat toen de machtsovername plaatsvond, het land in pure chaos was en het niet vanzelfsprekend was voor iedereen om te vluchten, dat zijn vader besloot eerst zichzelf, de moeder en zoon die eveneens voor de overheid werkte het land te doen verlaten en nadien een oplossing trachtte te zoeken om de resterende zonen Afghanistan te doen verlaten, dat het moeilijk is, ten tijde van grote angst, om op beredeneerde wijze te handelen en het voor de vader het veiligst leek om op die manier de vlucht te organiseren, dat het hem niet kwalijk kan worden genomen dat zijn vader deze keuzes maakte, dat hij nog jong was en slechts de gevolgen van de beslissing gemaakt door zijn vader onderging, dat het uiteraard gemakkelijk is om achteraf de beslissingen te beoordelen en na te gaan wat de meest logische keuze was en dat hij hier niets aan kan doen, is gericht tegen voormelde overtollige motieven en dan ook niet dienstig.

4.6.1.9. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van de algemene situatie in Afghanistan, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk maakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging door de taliban. Uit wat voorafgaat is gebleken dat geen geloof kan worden gehecht aan het vermeende profiel van verzoekers noch aan de problemen met de taliban bij de machtsovername als gevolg van dit profiel.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebrachte vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.6.1.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

Gelet op het feit dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoeker, kan hij ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.6.2. Betreffende de vrees wegens (gepercipieerde) verwestering

4.6.2.1. Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak

opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een 'mahram'. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 95, geciteerd in CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA, *Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerste zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische

berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*Ministry of Communications and Information Technology*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons wordt bekeken (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*, 8 december 2021 in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 53-55; Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 148-149; CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *Afghanistan: targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *Afghanistan targeting*

of individuals, augustus 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als “verwesterd” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “verraders” of “ongelovigen”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘zina’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de *Country Guidance: Afghanistan* van de EUAA wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar verweerder in de bestreden beslissing verwijst, bijtreden (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, januari 2023, p. 21 en 72-79). De actualisatie van de landeninformatie (EUAA, *Afghanistan Country Focus* van december 2023, p. 96-100) door middel van de aanvullende nota van de commissaris-generaal doet niet anders besluiten.

4.6.2.2. In de bestreden beslissing overweegt het CGVS hieromtrent betreffende verzoeker:

“In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot ongeveer 18-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de

Afghaanse waarden en normen. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Verzoeker slaagt er met zijn betoog niet in afbreuk te doen aan de omstandige motieven in de bestreden beslissing aangaande zijn vermeende verwestering die de Raad kan bijtreden.

4.6.2.3. Met de loutere verwijzing in zijn verzoekschrift naar algemene informatie en zijn verblijf van meer dan anderhalf jaar in België, de bewering dat hij in Europa verwesterd is, volledig geïntegreerd is en enkel nog westerse waarden deelt, wordt geenszins afdoende aangetoond dat hij daadwerkelijk is verwesterd of dat hij als dusdanig zou worden gepercipieerd en dreigt in een dermate negatieve aandacht van de taliban te komen dat hij op grond hiervan een beschermingsnood aannemelijk maakt, dan wel dat hij hierdoor dreigt niet in staat te zijn de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban, op te volgen.

Uit het verzoekschrift en verzoekers verklaringen kan niet worden afgeleid dat verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan, te meer verzoeker tot ongeveer zijn 18 jaar in Afghanistan heeft verbleven alwaar hij tot de 10de graad naar school ging (Verklaring DVZ, nr. 11; persoonlijk onderhoud, p. 7), waaruit kan worden afgeleid dat hij in Afghanistan gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. De duur van zijn verblijf in België sinds maart 2022, *in casu* iets meer dan 2 jaar, is verder dermate kort dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker dermate is verankerd in de Belgische samenleving dat hij geen sterke voeling meer zou hebben met zijn land van herkomst en niet langer bekend zou zijn met de Afghaanse normen en waarden. Zodoende kan niet worden aangenomen dat verzoeker totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Hierbij wordt nog aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan, nu zoals blijkt uit wat voorafgaat geen geloof kan worden gehecht aan het vertrek naar Pakistan van verzoekers vader, moeder en vermeende broer S.A. bij de machtsovername omwille van het profiel van zijn vader en verzoeker bovendien geen stukken overmaakt waaruit zou kunnen blijken dat zijn ouders (en vermeende broer S.A.) in Pakistan verblijven. Hierbij dient ook vastgesteld te worden dat verzoeker nog contact onderhoudt met zijn vader (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 10-11). Bovendien, zelfs indien zijn ouders in Pakistan zouden verblijven, blijkt nergens uit, nog minder toont verzoeker aan, dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan. Hierbij kan nog opgemerkt worden dat zijn beide zussen gehuwd zijn doch nog in zijn dorp verblijven (verklaring DVZ, nr. 18).

Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat verzoeker verklaarde soennitisch moslim te zijn (verklaring DVZ, nr. 9).

4.6.2.4. In zoverre verzoeker wijst op de Nansen nota's van oktober 2021 en oktober 2022 en verweerders analyse en gebruik van de landeninformatie bekritiseert moet de Raad vaststellen dat verzoeker met de loutere verwijzing naar voormelde nota's en zijn theoretisch betoog niet *in concreto* aanduidt welke verkeerde conclusies verweerder *in casu* zou hanteren of in welke mate de gemaakte analyse niet correct of actueel zou zijn met betrekking tot onderhavige zaak.

In zoverre verzoeker wijst op het leven onder talibanbewind en citeert uit algemene landeninformatie over het regime van de taliban en de strikte interpretatie van de sharia, stipt de Raad nog aan dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaatsgrijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Een individuele beoordeling blijft bijgevolg noodzakelijk. Uit het voorgaande is evenwel gebleken dat verzoeker niet concreet aantoont dat hij in de actuele stand van zaken in geval van terugkeer naar Afghanistan als verwesterd zal worden gepercipieerd, noch dat hij niet in staat zal zijn om zich aan te passen aan de heersende waarden en normen. Door in zijn verzoekschrift louter te verwijzen naar en te citeren uit algemene informatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, werpt

verzoeker hier geen ander licht op en blijft hij in gebreke *in concreto* een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) aan te tonen.

4.6.2.5. Verder maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas (zie *supra*). Evenmin zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban, zoals hierboven vastgesteld, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden gevisieerd door de taliban, laat staan dat zijn vertrek uit Afghanistan om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn. Evenmin brengt verzoeker enig concreet element aan waaruit zou blijken dat hij bij terugkeer naar Afghanistan alsnog in het vizier van de taliban zou komen. Daar geen geloof word gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en de beweerde problemen met de taliban, kan niet worden aangenomen dat de taliban erg goed op de hoogte zullen zijn van verzoekers afwezigheid en terugkeer.

Er wordt voorts niet betwist dat Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering, discriminatie of uitstoting. De Raad herhaalt dat stigmatisering, discriminatie of uitstoting slechts in uitzonderlijke gevallen kunnen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Wat betreft de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit het Westen blijkt nergens uit de voorhanden zijnde informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, januari 2023, die verwijst naar de EASO “*COI query Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann). Verzoeker reikt echter in het kader van zijn beschermingsverzoek geen concrete elementen of aanwijzingen aan dat hij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie of zijn lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in zijn hoofde sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die kan worden gelijkgesteld met vervolging of ernstige schade.

Hierboven werd reeds gesteld dat uit de landeninformatie niet volgt dat voor elke Afghaan die terugkeert louter omwille van zijn verblijf in het buitenland een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen noch dat elke Afghaan louter omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele en sociale normen heeft overschreden. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit het tegendeel kan blijken. Hij brengt ook geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan als verwesterd zou worden gepercipieerd, laat staan dat hij *in concreto* aannemelijk zou maken dat hij daardoor dreigt te worden gevisieerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd. Gelet op wat voorafgaat brengt verzoeker in het kader van zijn verzoek geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zou worden gevisieerd omwille van zijn verblijf in Europa.

De algemene informatie waaruit zou blijken dat er niet zonder meer geloof kan worden gehecht aan de belofte van de taliban tot veilige terugkeer vanuit het Westen en de behandeling van personen die proberen te vertrekken en die terugkeren vermag, gelet op het gebrek aan concrete en op verzoekers persoon betrokken elementen, evenmin in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

4.6.2.6. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift, onder verwijzing naar de ‘Nansen note 3-22’, een betoog voert omtrent terugkeer en het gebrek aan informatie over de situatie van terugkeerders, wijst de Raad er vooreerst op dat dit betoog niet dienstig is nu noch de bestreden beslissing, noch dit arrest een beslissing tot terugkeer of verwijdering inhoudt.

Voorts blijkt uit de aanvullende nota van verweerder van 15 april 2024 wat volgt:

“De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Reizigers die het land binnenkomen kunnen ondervraagd worden door de de facto autoriteiten. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De

Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd. Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden."

De thans beschikbare informatie in verband met terugkeer is voldoende en in de regel, voor iemand als verzoeker zonder specifiek profiel, niet problematisch. Het loutere gegeven dat men zou weten van waar verzoeker exact terugkeert, doet verder geen afbreuk aan wat hierboven wordt uiteengezet, met name dat verzoeker geen daadwerkelijke, noch toegeschreven verwestering aannemelijk maakt, alsook dat niet blijkt dat hij in de specifieke negatieve aandacht zou staan van de taliban. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden. De focus van de taliban ligt op het opsporen van tegenstanders of voormalige medewerkers van het Afghaanse leger en politie. Verzoeker toont in de huidige stand van zaken echter niet aan dat hij over een specifiek profiel beschikt waardoor hij persoonlijk zou worden geïdende bij deze controleposten. Zoals hierboven uiteengezet, blijkt niet dat verzoeker voor zijn vertrek in het vizier stond van de taliban, noch zijn er concrete indicaties die erop wijzen dat hij bij terugkeer in hun vizier zou komen. De algemene informatie waaruit zou blijken dat er niet zonder meer geloof kan worden gehecht aan de belofte van de taliban tot veilige terugkeer vanuit het Westen en de behandeling van personen die proberen te vertrekken en die terugkeren vermogen, gelet op het gebrek aan concrete en op verzoekers persoon betrokken elementen, evenmin in hoofd van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

4.6.2.7. Verzoekers betoog inzake het gebrekkig onderzoek naar het risico omwille van (toegeschreven) verwestering en terugkeer uit het Westen en zijn kritiek op de beschikbare landeninformatie die wordt gehanteerd en die hij nog steeds onvoldoende acht, te meer gelet op het feit dat er sinds de machtsovername slechts enkele Afghanen gedwongen lijken te zijn teruggekeerd uit Europa, kan niet anders doen besluiten. De Raad wijst erop dat bij de bovenstaande beoordeling rekening werd gehouden met de uitdagingen waarmee verschillende organisaties worden geconfronteerd in hun bronnenonderzoek. Het volstaat echter niet dat verzoeker deze pijnpunten nogmaals benadrukt, zonder *in concreto* aan te tonen dat de gehanteerde landeninformatie incorrect of niet langer actueel zou zijn, dit onder verwijzing naar nieuwe of bijkomende bronnen.

4.6.2.8. Volledigheidshalve bemerkt de Raad nog dat waar verzoeker verwijst naar 's Raads rechtspraak in herinnering dient te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de vernoemde rechtspraak kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

4.6.2.9. Aangezien hierboven werd vastgesteld dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker is verwesterd of dat hij als dusdanig zal worden beschouwd, is de vraag of de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering al dan niet verband houdt met het Vluchtelingenverdrag op grond van het behoren tot een welbepaalde sociale groep, godsdienst of politieke overtuiging, dan ook niet relevant noch dienstig.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan *in casu* niet worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering en/of een (toegeschreven) overschrijding van religieuze, morele en/of sociale normen.

4.6.3. Betreffende de socio-economische en humanitaire situatie

4.6.3.1. Artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “ernstige schade” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) (HvJ 17 februari 2009 (GK), C- 465/07, Elgafaji, pt. 28, 32). Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, §1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

Verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C- 542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor. Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *Country Guidance: Afghanistan* van EUAA van januari 2023 (p. 111: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, §1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevroering van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disrupatie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan noch uit de uiteenzetting en geciteerde informatie in het verzoekschrift, noch uit de landeninformatie aangehaald door verweerder worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend worden veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan worden veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

4.6.3.2. Verzoeker brengt geen elementen aan die tot een andersluidende conclusie kunnen leiden.

4.6.3.3. Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren. Hij toont dit evenmin aan door te wijzen op de grove mensenrechtenschendingen door en het 'schrikbewind' van de taliban, met inbegrip van een strikte en vergaande toepassing van de sharia.

Hierbij wordt nog volledigheidshalve aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan, nu zoals blijkt uit wat voorafgaat geen geloof kan worden gehecht aan het vertrek naar Pakistan van verzoekers vader, moeder en vermeende broer S.A. bij de machtsovername omwille van het profiel van zijn vader en verzoeker bovendien geen stukken overmaakt waaruit zou kunnen blijken dat zijn ouders (en vermeende broer S.A.) in Pakistan verblijven. Hierbij dient ook vastgesteld te worden dat verzoeker nog contact onderhoudt met zijn vader (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 10-11). Bovendien, zelfs indien zijn ouders in Pakistan zouden verblijven, blijkt nergens uit, nog minder toont verzoeker aan, dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan. Hierbij kan nog opgemerkt worden dat zijn beide zussen gehuwd zijn doch nog in zijn dorp verblijven (verklaring DVZ, nr. 18).

4.6.3.4. Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM valt *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.6.4. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Hij maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen

gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend. Het betoog van verzoeker en de door hem aangebrachte landeninformatie kan niet anders doen besluiten.

4.6.5. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

4.7.1. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c) van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

4.7.2. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en '*Islamic State Khorasan Province*' (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de '*National Resistance Front*' (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

De belangrijkste werkterreinen van de NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten, voornamelijk in de provincie Panjshir en aangrenzende gebieden. In 2022 breidden ze hun activiteiten verder naar het noorden uit, met name naar de provincies Takhar en Badakhshan.

NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvoien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van '*Improvised Explosive Devices*' (IED's). Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige '*Afghan National Defense and Security Forces*' (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers. De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen.

Wat betreft 2023 wordt er voor de eerste helft van dat jaar gewag gemaakt van een daling in de activiteiten van verzetsgroepen waarbij NRF wordt omschreven als 'verzwakt' na taliban-acties tegen deze groep (EUAA, *Afghanistan: Country Focus*, december 2023, p. 31).

Ook het aantal ISKP-aanvallen nam aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na taliban-operaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als 'verminderd' en 'beperkt'. ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten alsook in Kabul en enkele noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, taliban-functionarissen, religieuze leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals Shia Hazara en Sikhs alsook buitenlandse doelwitten (incl. de Russische en Pakistaanse Ambassade en een Chinees hotel in de stad Kabul) (EUAA, *Afghanistan: Country Focus*, december 2023, p. 32-34).

In de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 vonden er volgens de UCDP-gegevens 825 veiligheidsincidenten, *i.e. 'incidents with at least one recorded fatality'*, over het hele land plaats waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kabul (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123).

ACLED documenteerde 2635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als 'gevechten', 994 als 'geweld tegen burgers', en 477 als 'explosies/geweld op afstand' (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (EUAA, *COI Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde de UCDP 781 incidenten waarbij de meeste incidenten plaatsvonden in de provincie Kabul, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA, *Afghanistan: Country Focus*, december 2023, p. 30).

UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (EUAA, *Afghanistan: Country Focus*, december 2023, p. 36).

In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde ACLED 1 618 veiligheidsincidenten waarvan de meesten vielen in de provincie Kabul, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA, *Afghanistan: Country Focus*, december 2023, p. 29-30).

In Kabul werden door UCDP 108 incidenten gedocumenteerd met 165 burgerdoden (EUAA, *Afghanistan: Country Focus*, december 2023, p. 34).

ACLED registreerde in totaal 189 doden als gevolg van explosies/afstandsgelateerd geweld in de provincie Kabul, in tegenstelling tot het totale aantal van 537 doden in heel Afghanistan als gevolg van explosies/afstandsgelateerd geweld. Bij het opnemen van 'gevechten' en 'geweld tegen burgers' wijzen ACLED-gegevens op 336 doden in de provincie Kabul. De 41 geregistreerde gevechten in de provincie hadden voornamelijk betrekking op confrontaties tussen de taliban en ISKP, en de taliban en NRF en AFF.

UNAMA registreerde in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan viel meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, januari 2023, p. 124).

Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteerde 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en IOM maakt gewag van 1 525 577 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun herkomstregio's (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 41).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance: Afghanistan* van de EUAA van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de *Afghanistan Country Focus* van de EUAA van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance: Afghanistan* van de EUAA van januari 2023.

4.7.3. Verzoeker brengt *in casu* geen informatie bij die een ander licht kan werpen op voorgaande analyse die gebaseerd is op de beschikbare actuele landeninformatie.

De aangehaalde informatie ligt immers in dezelfde lijn, of is dezelfde, als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Afghanistan is gesteund. Er wordt herhaald dat uit de beschikbare informatie, in het bijzonder van de VN en van het EUAA, blijkt dat er sinds de machtsvername sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. Waar verzoeker erop wijst dat het aantal burgerslachtoffers sedert eind 2022 tot begin 2023 gestegen is in vergelijking met dezelfde periode in 2021-2022 doet dit geen afbreuk aan de vaststelling dat het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsvername van de taliban significant gedaald is en het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is.

Verzoeker betoogt *in fine* van zijn verzoekschrift dat er geen rekening werd gehouden met de alsmaar groeiende dreiging van de ISKP. Hij is van oordeel dat zij zich “wijdverspreid” in Afghanistan bevindt en dat de taliban er niet in slagen de invloed van deze brutale groepering in te perken. Echter, het aantal ISKP-aanvallen nam aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na talibanoperaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als “verminderd” en “beperkt”. ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten alsook in Kaboel en enkele noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, talibanfunctionarissen, religieuze leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals Shia Hazara en Sikhs alsook buitenlandse doelwitten (incl. de Russische en Pakistaanse Ambassade en een Chinees hotel in de stad Kaboel) (zie EUAA, *Afghanistan Country Focus*, van december 2023, p. 32-34). Het blijkt niet en verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat hij behoort tot de voormelde geïdentificeerde groepen of instellingen.

4.7.4. Waar verzoeker een betoog voert over het gebrek aan (betrouwbare) informatie om een analyse over de veiligheidssituatie in Afghanistan te kunnen maken, wijst de Raad op wat hieromtrent wordt gesteld in punt 4.4.

4.7.5. De Raad merkt voorts nog op dat verzoeker door de loutere verwijzing naar algemene informatie geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

4.7.6. Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.9. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de adjunct-commissaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden aangenomen, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

4.10. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat *in casu* het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3

en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

4.11. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. De Raad herhaalt dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

4.12. De uiteenzetting van verzoeker laat ook niet toe de schending van enig ander, niet nader omschreven, beginsel van behoorlijk bestuur vast te stellen.

4.13. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend vierentwintig door:

N. VERMANDER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER